

Komunia czyli szczególna jedność z Bogiem

Drodzy Diecezjanie

Adwent jest okresem liturgicznego przygotowania na przyjście Chrystusa i na święta Bożego Narodzenia. Kościół chce, aby to przygotowanie odznaczało się pewnymi cechami. Pierwszą z nich zasugerował psalm responsoryjny, który śpiewaliśmy przed chwilą po pierwszym czytaniu: *Idźmy z radością na spotkanie Pana* (Ps. 122), a więc nie w smutku, nie z opuszczoną głową i przygnębionym sercem, ale radośnie ruszajmy w duchową drogę, aby spotkać Emanuela – Boga z nami, który uwalnia od ciężarów grzechu, jest Zbawicielem. Warto tworzyć atmosferę radości; *Teraz bowiem zbawienie jest bliżej nas niż wtedy, gdyśmy uwierzyli* (Rz 13, 12).

Radość duchowa potrafi być twórcza, zwłaszcza jeśli towarzyszy oczekiwaniu na spotkanie kogoś, kto zapowiedział swe przyjście i dotrzyma słowa, ale nie wiemy kiedy przybędzie. A tak właśnie będzie z przyjściem Chrystusa na sąd ostateczny: *Czuwajcie więc..., bądźcie gotowi, bo w chwili, której się nie domyślacie, Syn Człowieczy przyjdzie*. (Mt 24, 44).

Nowy rok duszpasterski

W Adwencie rozpoczynamy także nowy rok duszpasterski, którego tematem jest **Komunia z Bogiem**.

Słowo „komunia” nawiązuje do zjednoczenia z Chrystusem w sakramencie Eucharystii. Przyjmujemy Ciało Chrystusa do serca oczyszczonego jego łaską dzięki Duchowi Świętemu, który ożywia naszą wiarę i czyni ją wiarą Kościoła.

Sługa Boży Jan Paweł II często mówił, że w nadchodzących czasach nie wystarczy troska o zwyczajną zgodę czy jedność między wierzącymi, ale trzeba, żeby ta jedność członków Kościoła nabierała cech Komunii, czyli takiego zjednoczenia, które jest utożsamieniem wszystkich wierzących i każdego z nas z Chrystusem żyjącym w Kościele. Tak, że każdy kto spotka katolika, będzie mógł rozpoznać w nim człowieka prawdziwej wiary, a nawet więcej, od razu rozpozna w jego słowach, w jego pragnieniach i w jego czynach - słowa Chrystusa, który żyje i działa w Kościele. *Czynić Kościół domem i szkołą komunii* - to zdaniem Papieża - *wielkie zadanie, jakie czeka nas w rozpoczynającym się tysiącleciu, jeśli chcemy pozostać wierni Bożemu zamysłowi, a jednocześnie odpowiedzieć na najgłębsze oczekiwania świata*. (JP II, *Novo millennio ineunte*, 43).

Realizm i piękno ewangelii wyraża się między innymi przez to, że Pan Jezus nie chciał odłączać wiary od codziennego życia, a miłość Boga czynił nierozłączną od miłości człowieka (por. 1 J 4,20). Zatem i „komunia” z Bogiem według nauczania Kościoła ma natychmiast odniesienie do „komunii” z ludźmi. Nie można bowiem kochać Boga, którego się nie widzi i nienawidzić człowieka, który jest naszym bratem i dzieckiem Bożym, stworzonym na Jego obraz.

Mówiąc o komunii z Bogiem zdajemy sobie sprawę jak ważną rzeczą będzie wysiłek poznania Boga prawdziwego, czyli tego, którego nam objawił Pan Jezus, a nie tego, o którym mówią ludzie zwłaszcza tacy, którzy mają trudności w wierze, albo którzy utracili wiarę. Fałszywych proroków nie brakowało nigdy i nigdy ich nie zabraknie.

Naszym zadaniem będzie pokorne wgłębianie się w obraz Boga ukazanego w Piśmie świętym, aby poznawszy Go, stać się Jego uczniem i otworzyć się na zjednoczenie, utożsamienie z Nim zwłaszcza poprzez komunie Eucharystyczną.

Pamiętajmy jednak, że w dziełach duchownych a szczególnie w sakramentach działa Duch Święty, wysłużony przez Chrystusa na krzyżu i dany Kościołowi w Wieczerniku dla życia i uświęcenia. A zatem i modlitwa do Ducha Świętego staje się szczególną pomocą w tworzeniu komunii z Bogiem.

Czy można – mówiąc o naszej relacji z Bogiem – pominąć sprawę świętowania niedzieli, którą nazywamy „dniem Pańskim”, a która często staje się dniem pustki duchowej czy obrazu

boskiej? Warto więc na nowo uczynić niedzielę dniem modlitwy, dniem kontaktu z Pismem świętym, katolickim pismem i dniem rodzinnej więzi czy odpoczynku.

Chciałbym też zwrócić uwagę, że to Pan Jezus uczynił Kościół wspólnotą ludzi z Bogiem. On pierwszy stał się nierozłącznym fundamentem tej naszej jedności z Bogiem, ale chciał także abyśmy zdążyli do Niego przez osobisty wolny wybór, ale we wspólnocie z innymi wierzącymi oraz z wszystkimi ludźmi. Chrześcijanin dlatego nie może wykluczać innych od Chrystusa i nadziei zbawienia. Wprost przeciwnie, każdy z nas szanując wolną wolę innych pragnie jednak ewangelizować, przyprowadzać do Chrystusowej owczarni wszystkich ludzi. I dlatego modlimy się za misje, za zagubionych a szczególnie o nawrócenie grzeszników, aby nikt nie zginął w dniu sądu ostatecznego.

Skoro więc żyjemy we wspólnocie ludzkiej, to i zadania nasze łączą się z wszystkimi ludźmi. Bierzymy od innych liczne dobra i ubogacąc ich powinniśmy tym, co posiadamy. A przecież wielkim skarbem jest nasza wiara, odkrycie i posiadanie prawdy o Jezusie Bogu Miłosiernym, o Kościele – wspólnocie wierzących.

Zalecenia na nowy rok duszpasterski.

Aby nie pozostać na płaszczyźnie teologicznych rozważań w nowym roku duszpasterskim starajmy się pogłębiać naszą komunie z Bogiem i ludźmi poprzez:

1. Większą więź kapłańską w poszczególnych dekanatach (pamiętając, że kapłaństwo powszechne ludu Bożego i kapłaństwo służebne ma początek w chrzcie świętym i buduje jedną rzeczywistość Kościoła).
2. Należy zachęcać do biblijnej formacji stowarzyszeń, grup modlitewnych i wspólnot duszpasterskich, istniejących w parafii. Jednocześnie, co trzy miesiące w najbliższym roku, wszystkie grupy powinny odbyć wspólne spotkanie formacyjne w obecności i pod kierunkiem Księdza Proboszcza, aby omówić i przemodlić jeden z tematów roku duszpasterskiego „Komunia z Bogiem”. (Ksiądz Proboszcz poda termin najbliższego spotkania, które będzie poświęcone tematowi)

- *Co buduje a co rozbija komunie z Bogiem?*

- *Jak ubogich i oddalonych włączyć do przeżywania komunii?*

- *Relacje charyzmatu poszczególnych grup kościelnych do wspólnych fundamentów komunii kościelnej.*

3. Komunie z Bogiem buduje łaska Boża i wolna wola człowieka, wyrażająca się poprzez modlitwę. Wyrazem tej jedności powinna być codzienna, wspólna modlitwa w rodzinie.

4. Jako kolejne wskazanie oparte o potrzebę znajomości katechizmowych prawd wiary, pragnę zalecić, aby w każdym kościele naszej archidiecezji, przez cały najbliższy rok wierni odmawiali pacierz katechizmowy, rozpoczynając go na kilka minut przed Mszą świętą (chyba, że są śpiewane Godzinki do NMP lub odmawiany różaniec). Zwłaszcza jednak proszę zwrócić uwagę, aby był to pacierz poszerzony, zawierający 10 przykazań Bożych, 5 przykazań kościelnych (nowa wersja!), 7 sakramentów św. i główne prawdy wiary. Chodzi bowiem o przypomnienie i stworzenie podstaw wiedzy religijnej, bez której nie ma właściwej formacji. Księża Proboszczowie mogą wyznaczyć animatorów modlitwy, zaopatrując ich w tekst pacierza katechizmowego do odmawiania także w kościołach filialnych.

Matce Najświętszej, zjednoczonej ze Słowem Boga, które stało się Ciałem, polecam Was Wszystkich Drodzy Diecezjanie, a na radosny trud pogłębiania wiary błogosławię: w Imię ojca i Syna i Ducha Świętego.

Wasz Arcybiskup
+ Józef Michalik